

Euroopa Kohtu (üheksas koda koda) 25. jaanuari 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Tšehhi Vabariik

(Kohtuasi C-314/16) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Transport — Direktiiv 2006/126/EÜ — Juhiluba — C1- ja C- ning D1-kategooriate määratlus)

(2018/C 104/05)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Hottiaux ja Z. Malůšková)

Kostja: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, T. Muller ja J. Vlácil)

Resolutsioon

1. kuna Tšehhi Vabariik ei täida kohustust rühmitada ümber C1- ja C-kategooria määratluse alla ainult muud kui D1- või D-kategooria veokid, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tal on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/126/EÜ juhilubade kohta artikli 4 lõike 1 ning lõike 4 punktide d ja f alusel, ja
2. piirates D1-kategooria määratlust nii, et see hõlmab ainult veokeid, mis on kavandatud ja valmistatud vedama lisaks juhile rohkem kui kaheksat sõitjat, on Tšehhi Vabariik rikkunud kohustusi, mis tal on selle direktiivi artikli 4 lõike 1 ja lõike 4 punkti h alusel.
3. Kohtukulud mõistetakse välja Tšehhi Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 287, 8.8.2016.

**Euroopa Kohtu (kolmas koda) 25. jaanuari 2018. aasta otsus
(Bundesverwaltungsgericht'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Bundesrepublik Deutschland versus Aziz Hasan**

(Kohtuasi C-360/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Selle liikmesriigi määramine, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Tagasivõtmispalve esitamise kord ja tähtsajad — Kolmanda riigi kodaniku ebaseaduslik tagasipöördumine tema üle andnud liikmesriiki — Artikkel 24 — Tagasivõtmismenetlus — Artikkel 27 — Õiguskaitsevahendid — Kohtuliku kontrolli ulatus — Üleandmisele järgnenud asjaolud)

(2018/C 104/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Bundesrepublik Deutschland

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Aziz Hasan

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 27 lõiget 1 koostoimes selle määruse põhjendusega 19 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklik õigusnorm – nagu on kõne all põhikohtuasjas –, mis näeb ette, et üleandmisotsuse üle teostatav kohtulik kontroll peab põhinema faktilisel olukorral, mis valitses asja menetlevas kohtus toimunud viimase kohtuistungil ajal, või kui kohtuistungit ei toimunud, siis faktilisel olukorral, mis valitseb hetkel, mil see kohus kaebuse üle otsustab.
2. Määruse nr 604/2013 artiklit 24 tuleb tõlgendada nii, et sellises olukorras nagu põhikohtuasjas, kus kolmanda riigi kodanik, kes anti pärast esimeses liikmesriigis rahvusvahelise kaitse taotluse esitamist sellele liikmesriigile üle, kuna tema teises liikmesriigis esitatud uus taotlus jäeti rahuldamata, ja kes pöördus seejärel ilma elamisloata teise liikmesriigi territooriumile tagasi, võib selle kodaniku suhtes kohaldada tagasivõtmismenetlust ning seda isikut ei saa esimesele liikmesriigile ilma niisugust menetlust kohaldamata uuesti üle anda.
3. Määruse nr 604/2013 artikli 24 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellises olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kus kolmanda riigi kodanik on ilma elamisloata pöördunud tagasi selle liikmesriigi territooriumile, kes ta varem teisele liikmesriigile üle andis, tuleb tagasivõtmispalve saata selles sättes ette nähtud tähtaegade jooksul ning need tähtajad ei hakka kulgema enne, kui palve esitajaks olev liikmesriik on saanud teada asjaomase isiku tagasipöördumisest tema territooriumile.
4. Määruse nr 604/2013 artikli 24 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kui tagasivõtmispalvet ei esitata nimetatud määruse artikli 24 lõikes 2 sätestatud tähtaegade jooksul, vastutab liikmesriik, kelle territooriumil asjaomane isik ilma elamisloata viibib, sellise uue rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, mille esitamine peab olema sellele isikule lubatud.
5. Määruse nr 604/2013 artikli 24 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, asjaolu, et selle otsuse peale, millega liikmesriigis esitatud esimene rahvusvahelise kaitse taotlus rahuldamata jäeti, esitatud kaebuse menetlemine on veel pooleli, ei tohi pidada samaväärseks uue rahvusvahelise kaitse taotluse esitamisega selles liikmesriigis nimetatud sätte tähenduses.
6. Määruse nr 604/2013 artikli 24 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kui tagasivõtmispalvet ei esitata nimetatud määruse artikli 24 lõikes 2 sätestatud tähtaegade jooksul ja kui asjaomane isik ei ole kasutanud uue rahvusvahelise kaitse taotluse esitamise õigust, mis tal peab olema:

— võib liikmesriik, kelle territooriumil see isik ilma elamisloata viibib, veel esitada tagasivõtmispalve, ja

— selle sätte kohaselt ei ole lubatud seda isikut teisele liikmesriigile ilma niisugust palvet esitamata üle anda.

⁽¹⁾ ELT C 343, 19.9.2016.